

רבקי ויטמן

// קלינאית תקשורת בעלת קליניקה פרטית באלעד, ועובדת במעון יום שיקומי ובמכון אחיה' להתפתחות הילד, בוגרת תואר ראשון בהפרעות בתקשורת של 'אונו' – הקמפוס החרדי

הגשה: מלי הלר

האתגר הכי גדול אצל הנשים העובדות הוא:

להשאיר את המשפחה במקום הראשון, לפני העבודה. לעיתים לא נדירות שואלים אותי מי אני, ואני משיבה: רבקי ויטמן, נשואה, אם לארבעה, גרה באלעד, קלינאית תקשורת.

לא תמיד קל לי לזכור את הסדר הזה, הטבעי. הרבה יותר פשוט לומר בראש ובראשונה: רבקי, קלינאית תקשורת...

כן, האתגר המשמעותי הראשון הוא לגדל את הילדים ולזכור שהם במקום הראשון. אתגר נוסף שעומד לפתחה של כל אישה עובדת הוא לשמור על צניעות, על התרחקות מגזל, ועל עבודה לשם שמיים.

"יש לי חלום..." אין לדעתך יראה שוק העסקים הנשי החרדי בעוד עשור?

מקווה שהמשיח יגיע כבר בעוד עשור...

אם לדבר על מגמות, אני מאמינה שאחוז הנשים העובדות ילך ויגדל, והמשרות שאליהן הן תגיענה תהיינה בכירות יותר ויותר.

בנוסף, אני מאמינה שמספר הקלינאיות החרדיות יגדל אף הוא, וכך איכות הטיפול בילדים החרדים תעלה בהתאמה. למה? קבלו סיפור: אני מכירה אישה שהלכה עם בתה לאבחון אצל קלינאית, וזו הביאה לילדה גביע וביקשה ממנה לומר מה זה. הילדה השיבה: "קידוש".

חשוב להבין כי באבחונים סטנדרטיים כתוב בדיקת איוו תשובה מתקבלת. ילד שיענה 'גביע' יקבל את הניקוד המלא. לעומתו, ילד שיאמר 'ניצחון' יקבל ניקוד חלקי

משום שענה תשובה נכונה סמנטית, המסמלת את התפקוד של החפץ. אבל הקלינאית היא לא נתנה לילדה ולו נקודה אחת על התשובה היהודית שלה...

אצל קלינאית חרדית, סיפור כזה לא היה קורה. אז מה יקרה בעוד עשור בשוק הקלינאיות? בטוחה שתהיינה יותר חרדיות, ויותר דוברות אידיש...

הטיפ הניהולי שלי הוא:

סדר וארגון. בתחילת עבודה שפתית עם ילד, אני מקפידה מאוד על סדר שעוזר לי לא להתפור ולהישאר מפוקסת: לפני הכול אני קוראת את כל החומרים הרלוונטיים: דוחות, בדיקות שמיעה, אבחונים, טיפולים קודמים ועוד. בשלב הבא, אחרי הפגישה עם הילד אני קובעת מטרות. לאחר מכן אני מתחילה בטיפול תוך תיעוד מלא של התהליך כולו, וסיכום מפורט בסופו.

מהו האני מאמין שלך?

אני מאמינה שלכל ילד מגיעה הזכות להתקדם. כולם יודעים לספר כי פעם היו מכנים ילדים מתקשים בשמות כמו 'עצלן' ועוד, והיום פשוט ניגשים לאבחון, ממקדים את הקושי, מגדירים דרכי טיפול ומתחילים לעבוד. בדרך כלל ניתן להעלות ילד על דרך המלך בעזרת סדרה לא ארוכה של טיפולים.

אני, למשל, מטפלת גם בקטנטנים בגיל שלוש ובגילי הגן, ורואה בעיניים כיצד תוך חצי שנה הם מסוגלים לצמצם פערים ולרכוש שפה תקינה. ככל שמטפלים בגיל מוקדם יותר, כך הטיפול יעיל, קצר יותר, וקיים סיכוי רב יותר לצמצם פערים.

בשבילי, אישה עובדת היא:

אילוץ שמקורו בחוסר ברירה. נכון, אני שמחה מאוד שלמדתי את המקצוע וכיף לי בעבודה, לא הייתי רוצה לשבת בבית כל היום. הייתי רוצה לצאת לעבוד לצורך הגנה, סיפוק ועזרה לילדים שאני יכולה להועיל להם. אני מחוברת מאוד לעבודה שלי, מסופקת ממנה וחשה כי אני מממשת את עצמי ואת יכולתי. כאשר ילד שחשוד כאוטיסט, ממעון היום השיקומי שבו אני עובדת, מצליח לבטא את עצמו בעזרת התת"ח (תקשורת תומכת חילופית), אין ערוך לתחושת הסיפוק שלי. אך עם כל זאת, בעולם אוטופי עובדת במינון נמוך יותר, כשהעבודה היא הנספח והבית הוא העיקר.

מעניין לציין כי לתחום העיסוק שלי הגעתי מתוך סייעתא דישימיא שניתן לראות בחוש: כבר כשהייתי בכיתה ח' אבא שלי שמע שקיים חסר בקלינאיות תקשורת דוברות אידיש, והחליט כי אני אלמד את התחום, אתמקצע בו ואמלא את החסר. אחרי שנות הסמינר התחלתי ללמוד ולהשלים מבחני בגרות נחוצים, אך לא השגתי את מלוא הנקודות בהם, כמו גם במבחן חשוב נוסף שנדרש כתנאי לקבלה ללימודים. התייאשתי, והחלטתי ללמוד עבודה סוציאלית.

לאחר שלושה ימי לימודים שמעתי שבקמפוס החרדי של 'אונו' פותחים קבוצה ייעודית לבנות ולנשים חרדיות, עם שלושה ימי לימודים בשבוע ומכינה שנועדה עבורי ממש, להשלמת החומר החסר...

אפשר בהחלט לומר שאם לא הייתה האופציה הזו, לא הייתי היום קלינאית תקשורת. במהלך הלימודים נולדו לי שלושה ילדים, וב'אונו' פתחו עבורנו תינוקיה במקום. אנחנו דאגנו למטפלת ו'אונו' רכשו ציוד שכלל עריסות, משחקים, מיניבר ועוד. רק כך יכולתי לצלוח את הלימודים, שהיו מרתקים, אך בלתי מתפשרים מבחינה מקצועית.

האתגר הכי

גדול אצל הנשים העובדות

הוא להשאיר את המשפחה

במקום הראשון, לפני

העבודה. לעיתים לא נדירות

שואלים אותי מי אני, ואני

משיבה: רבקי ויטמן,

נשואה, אם לארבעה, גרה

באלעד, קלינאית תקשורת"

תחום העסק:

קלינאית תקשורת

מיקום העסק:

קליניקה פרטית באלעד, מעון יום שיקומי, ומכון אחיה' להתפתחות הילד

מספר שנות הוותק:

3 שנים